

SAMCOWY (1) *ai*

a *jasne*; o *prawdopodobnie jasne* (*tak w -owy*).

sg m N samcowy. ◇ [n N samcow(e). ◇ G samcow(e)go.]

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVIII w.

Przymiotnik od „samiec”:

1. Od znac. ‘istota płci męskiej’:

a. [Będący samcem:

Wyrażenie: »plemię, pogłowie samcowe«: ⟨...⟩ in armentis wbydlye wyelgym ⟨...⟩ sexus masculini pogłowyą fśamcowego TomZbrudzBrul Deut 15/19; ktoby chciał áby mu krowá fámicá vrodziłá/ tedy bykowi ktore^{go} małz przypuścić zówiezác małz lewe mudo álbo iáie/ á na famyçę tedy práwe zówiaz/ bowiem z práwe^{go} mudá plemię fámcowe pochodzi/ á z lewe^{go} ná fámicę. Cresc 1571 549.]

b. Pochodzący od samca: Gnoy famicze kthora iefzcze nie rodzi na lekarzłtwo dobry/ ale fámczowy zawłze lepłzy. FalZioł IV 4a.

2. [Od znac. ‘roślina o kwiatach męskich’: zásię lepak liście fámcowe mnieyłze y węłłze bywa Cresc 1571 67.]

Cf **SAMCZY**

KW, (LWil)